

FFP

NOVEMBER 1980

INNHold:

Leder: Oslo-budsjettet må møtes med kamp!	s. 3
Fusk og fakta om KK-kampanja i 1979	s. 4
Kort svar til Sigurd A	s. 6
Fraksjonssak:	
1. DSAU redegjør for avsløring av fraksjonelle handlinger i Oslo-partiet	s. 7
2. Innlegg 26/6-80 om partikrisa og løsninga av denne	s. 9
3. Utmeldingsbrev 22/9-80	s.12
Få hue over gjørma!	s.13

LEDER:

OSLO-BUDSJETTET MÅ MØTES MED KAMP!

Rett før FFP går i trykken kaster borgerskapet en åpen provokasjon rett i ansiktet på Oslos innbyggere, Oslo-budsjettet 1981. Deres hovedsakene i dette budsjettet går igjennom og det er lite annet å vente, betyr det kraftig redusering av levestandarden for store grupper i Oslo.

Partiet vårt er skapt for å forsvare folkets interesser ikke bare i framtida under sosialismen. Vårt parti er skapt for å forsvare det arbeidende folkets interesser også i dag. Derfor må denne provokasjonen spore oss til ekstra innsats.

Og vi står ikke uten noen amunisjon. Vi veit ikke alt, men vi har i dag god nok Oslo-politikk til å gå i spissen for kampen, til å mobilisere, argumentere, diskutere osv.

KKs ekstrabilag om Oslo-budsjettet er kommet. Dette må spres godt. Det er ingen overdrivelse å si at løpeseddel -

spredninga i byen har forfalt katastrofalt dette året. Her har vi en mulighet til å begynne å snu dette.

Videre har Erling F. nettopp lagt siste hand på en omfattende analyse av årsakene til den økonomiske krisa i byen. I heftet "ER OSLO KONKURS?" drøfter han dette inngående, og kommer også med rykende ferske analyser av Oslo-budsjettet 1981. Dette heftet bør alle medlemmer lese. Det bør selges til progressive og alle interesserte, for det er rystende avslørende for borgerskapet.

Videre planlegges og organiseres aksjoner av lærere 20/11, Ungdomskontoret 17/11 m.m. og i begynnelsen av desember braker det løs med store aksjoner dersom også vi gjør jobben vår.

Så sett i gang kamerater. Det arbeidende folket i Oslo krever at vi går i spissen.

Red.

FUSK OG FAKTA OM KK-KAMPANJA I 1979

- EN KOMMENTAR TIL FORSLAG B I DS-BERETNINGA, S. 44 - 46.

DS opplyser i beretninga at en i fortsettelsen av KK-kapitlet har oppnådd stemmelikhet om to alternative forslag til oppsummering av DS-vedtaket om KK i august forrige år. Jeg respekterer politisk uenighet om avisas plass i partiarbeidet, og slåss mot syn jeg mener undervurderer kommunistisk propaganda og agitasjon. Men den politiske striden er en skål for seg. For folk bør kunne holde seg til fakta, også når de er uenige. Det mener jeg forfatterne av forslag B på viktige punkter ikke gjør.

1. Som en bakgrunn for Oslo-vedtaket referes det til de pålegg "som ble gitt Oslo-partiet for å berge dagsavisa." Det henvises i pkt. 4 til tre krav som våren 1979 måtte oppfylles dersom dagsavisa skulle fortsette; a) "et netto abonnementstall på 2945 pr. 1/10" og b) at innsamlinga til avisa må "gå i mål 1/10" og c) at Oslos løssalgsandel må "heves betraktelig".

Ettersom det i august var klart at oslo ikke ville nå det nevnte abonnementstallet mener kameraten det derfor var naturlig og rimelig at DS kokluderte med at "det ser ut for at dagsavisa ikke kan fortsette". Dette suppleres i pkt. 7 med at dagsavisa seinere viste seg å kunne fortsette "ut fra andre forutsetninger enn de som blei stilt overfor Oslo-ledelsen sommeren 1979. Dette skyldes i første rekke innvilgelse av statsannonser i begynnelsen av oktober 79, samt etterbetaling av produksjonsstøtte."

Jeg skal gå igjennom disse påstandene punkt for punkt.

2. For det første roter kameraene både med målsettinger og tidspunkter. I forbindelse med kampanja for å berge KK som dagsavis ble det sendt ut målsettinger for nettoøkning av abonnementstallet. Det skjedde i januar, etter et KK-intervju med partiformannen om avisas stilling. Oslos målsetting var hele

3479, ikke 2945. Under storvervinga i januar/februar tok vi et stort skritt opp mot dette målet.

Stort frafall og betydelig redusert verving etter kvartalsstoppen i april gjorde det klart for partiledelsen at det ikke fantes noen mulighet for å nå kampanjemålsettinga til 1/10 og heller ikke til å holde et såpass høyt abonnementsnivå.

Det var etter dette at SKAU tok initiativet til forslaget om å søke om statsstøtte på landskonferansen i juni. Det var allerede på vinteren annonsert at denne konferansen, som også skulle behandle militærprogrammet måtte ta stilling til situasjonen i KK-kampanja. I et vedtak ble det oppsummert at spørsmålet om konkurs og nedlegging av dagsavisa nå var blitt stilt på dagsordenen. Det ble enstemmig anbefalt å søke om statsstøtte og 16. juni ble dette offentliggjort i KK.

I forbindelse med denne konferansen ble kampanjemålsettinga naturlig nok redusert. Pga usikkerhet med tidspunktet for når statsstøtten ville bli innvilget, ble det bestemt å redusere målsettinga for nettoøkning med 50 prosent. For Oslo ble målet etter dette 2945 abonnenter. Men fra og med dette tidspunkt var det klart for alle at statsstøtte var en forutsetning for videre drift.

Dette ble også slått fast når PU i august, lik før DS-møtet, behandlet avisas stilling. Å snakke om "andre forutsetninger" er tomt snikk-snakk. Det var landskonferansens og PUS forutsetning; uten statsstøtte må dagsavisa nedlegges! DS-formannen var klar over situasjonen til minste detalj. Og sjøl de som ikke kjente PUS vedtak visste at landskonferansen og SK nå mente KK ikke lenger kunne berges utelukkende gjennom egen innsats.

Til kameratenes informasjon: Statsstøtten ble innvilget 6. september, den første statsannonsen stod dagen etter i KK. Dette var altså bare noen dager etter

DS-vedtaket og slett ikke " i begynnelsen av oktober".

Det er riktig at vi heller ikke klarte den reviderte målsettinga, og at vi ikke nådde innsamlingsmålet. Derfor foretok også SK omfattende økonomiske undersøkelser etter at statsstøtta var innvilget som ga ei allsidig analyse av avisas økonomiske grunnlag før SK i oktober fattet sitt endelige vedtak. Det var denne gjennomgangen PU krevde i august og som den daværende DS-formannen stemte for. Umiddelbart etter var han med på å drive gjennom DS' overflatiske og feilaktige vedtak mot KK.

3. Det er også noen andre saker som fortjener å bli tatt opp. I forslag B, pkt. 4, står det også at "DS-ledelsens innstilling var at avisas framtid ikke skulle avgjøres av dårlig innsats fra Oslo-partiet. KK-kampanja sommeren 79 ble lagt opp med dette for øyet..." Og en sier så at denne prioriteringa skapte vansker.

Til dette bør følgende legges til:

a) DS hadde i perioden mars - 15. mai gjort et elendig arbeid med berg-KK-kampanja. På et SK-møte i april 1979 ble Oslo DS kraftig kritisert for dette. Jeg tok sjøl opp denne kritikken og anklaget DS for direkte å sabotere kampanja, bl.a. pga en helt desorganisert ledelse. Det går fram av DS-beretninga, s. 22, at flere medlemmer av DS mente det var umulig å redde avisa nettopp i denne perioden.

Denne kritikken førte til at DS tok et krafttak for å organisere en vervekampanje i juni-juli. Følgelig var det problemer med å avsette ledelse, og en kamerat fra SK ble derfor frigitt fra det sentrale KK-utvalget for å lede denne innspurten. Flere DS-medlemmer gjorde såvidt jeg vet en aktiv og utmerket jobb. Det ble også oppnådd gode resultater.

b) Kamerat Svein H. fra DS preseterte dessverre i august å foreta en utvitenskapelig oppsummering av denne sommerkampanjen. Han konstaterte at fra-fallet i sommerperioden var

omtrent som ververesultatet, og konkluderte med at KK-arbeidet var en sisyfos-oppgave. Med tall fra en kort periode og en dramatisk grafisk framstilling av elendigheten ble så dette lagt fram for et intetanende DS.

Før dette skjedde hadde i-midlertid disponert Jan Y i KK, lederen for partiets økonomiske utvalg og undertegnede kritisert hans framstilling som ensidig og ubrukelig. Alle aviser har nemlig naturlige "konjunkturbegjær" knytta til de store forfallsperiodene. I juli/august er dette spesielt stort pga både julfornyning, sommerferiefravall o.l.

Poenget er derfor: Den som unngår nettonedgang i denne perioden har virkelig gjort det skarpt! For i september/første del av oktober og i november / desember kommer perioder med lave fornyingsrunder. Her kan en tilsvarende få en kunstig høy oppgang med lite frafall av abonnenter. Og da kan den som vil lage generelle grafiske framstillinger ut i fra endel ukers tall lett få det til å se ut som om oppgangen er imponerende høy.

Jeg kritiserer ikke at denne DS-kameraten gjorde denne feilen, det er lett å trø feil i statistikkens verden. Men at han ikke ville høre på kritikk og la sanne forvridd fakta fram for DS likevel er mer enn beklagelig. Da får informasjonsvirksomheten karakter av "statistisk" ideologi: En presenterer bare det som bygger opp under den utbredte "KK-som-dagsavis er håpløs"-stemninga som var i DS.

3. Det er interessant at kameratene som har skrevet forslag B "vil uttrykke bekymring for KKS

situasjon pr. september 1980. Det ble nylig offentliggjort tall som viser at avisdrifta gikk med stort underskudd i første halvdel av 1980".

Jeg takker for bekymringa og håper at den vil stimulere kameratene til å slåss for at DS skal tillempe KK-direktivet i Oslo.

Ettersom snakk om "stort underskudd" kan brukes til så

mangt, kan det være nyttig å navne følgende; Første halvår var resultatet minus 150.000 kroner. Etter 8 måneder var det minus 100.000 kroner. Med litt aktiv innsats, sparing i avisa og ei god julemesse har vi et realistisk håp om balanse i 1980.

Så det står fortsatt til liv!

Sigurd A

KORT SVAR TIL SIGURD A

Med en knapp dags frist er jeg blitt forelagt artikkelen til Sigurd A. om fusk og fakta i KK-kampanja -79, før den går i trykken til FFP. Jeg er glad for å få anledning til å skrive en liten hale, sjøl om jeg skulle ønske at jeg hadde hatt noe mer tid, slik andre av og til tydeligvis blir forunt.

Jeg blir av A' hengt ut for å prestere utvitenskapelig oppsummering av KK-kampanja sommeren-79, at jeg videre la fram denne utvitenskapelige framstillinga på en dramatisk grafisk måte for et intetandende DS. Videre at jeg under lo kritikk som disponert i, lederen for Økononisk utvalg og Sigurd A' hadde rettet mot mine forvridde fakta og bedrev informasjonsvirksomhet i form av statistisk ideologi.

Javel, det er altså herr Svein H. som med billig tallmagi forførte et intetanende DS til å fatte hin berømmelige KK-vedtak. Som om DS skulle være en flokk mismodige sauer diltende etter en ulv i fåreklær. Sigurd A' om det. Jeg skal forøvrig ikke rippe opp i hvem som brakte argumenter til torgs på DS-møtet foruten meg og mine tall.

Men jeg vil sitere følgende fra den innledninga jeg holdt på dette DS-møtet i slutten av august 1979 (ordrett avskrift: "Abonnentsmassen i Oslo varierer i løpet av året. Både i fjor sommer og i løpet av denne sommeren har det vært stort frafall av midlertidig karakter. Utviklinga i abonnentsmassen aug.78 - aug. 79 kan framstilles som en

kurve med lavpunkt i begynnelsen av august og toppunkt i juni. Toppunktene kan også fordele seg til andre tider av året avhengig av kampanje eller ikke. Dersom vi vurderer på grunnlag av utviklinga over en kort periode i august, kan vi trekke gærne konklusjoner, fordi det ikke gir et helhetlig bilde. Eksempel:

I perioden 31/5-24/8 beholdt vi et abonnement for hvert 10. vi verva. I jubileumskampanja september 78 - februar 79 ble det verva brutto 3.200 på landsbasis. Resultatet netto var 2000. Vi må verve litt over halvannen abonnent for å beholde en abonnent."

Så vidt jeg er i stand til å bedømme, legger jeg her fram i innhold nøyaktig det samme som A' i sin artikkel påstår jeg underslo, og på demagogisk vis bruker mot meg.

Jeg har ved flere anledninger det siste året hørt at Sigurd A' har hatt kritikk av det jeg la fram av materiale for DS i august i fjor. Han har aldri framført denne kritikken overfor meg. Jeg etterlyste den i vår i en diskusjon med en annen kamerat i SK-AU, uten resultat. Det A' direkte har kritisert meg for, er at jeg i en grafisk framstilling (dendramatiske) av utviklinga i abonnentsmassen sommeren 79 og så på samme arket hadde laget en kurve over brutto verva abonnenter, og gitt dem samme nullpunkt. Kritikken av den kurva er jeg enig i. Men jeg synes det er trist å lese hans utlegning om min tallforføreriske virksomhet, slik han gjør i siste del av artikkelen,

som ledd i den politiske kampen rundt Oslo-beretninga.

Måtte det står bedre til liv.

Svein H.

FRAKSJONSSAK:

1. DSAU REDEGJØR FOR AVSLØRING AV FRAKSJONELLE HÅNDLINGER I OSLO-PARTIET

Distriktsstyret i Oslo har i samarbeid med SKAU avdekket fraksjonell virksomhet på Universitetet i Oslo. Vi gjør her en del av våre opplysninger kjent for medlemmene i Oslo-partiet for å understreke nødvendigheten av å slå ned på virksomhet som undergraver enheten i partiet.

"PER B. GRUPPA"

Per B. var tidligere medlem av SUF(m-l) og AKP(m-l). B. har etterhvert blitt mer og mer fiendtlig innstilt til partiet. Han ser på AKP(m-l) som et dogmatisk parti som ved bl.a. å forsvare Stalin og partiets ledende rolle under sosialismen, har utviklet seg til å bli et parti som hindrer den revolusjonære utviklingen i Norge. B. har derfor stilt seg det målet å skape et nytt virkelig "revolusjonært" parti i Norge. Han kaller AKP(m-l) for "borgerlig og reaksjonært". Foreløpig er B.'s virksomhet liten i omfang, likevel er det farlig å undervurdere denne typen partifiendtlig virksomhet.

B. har samlet rundt seg enkelte tidligere venner. Han omgås partimedlemmer og forsøker å verve medlemmer som er svært kritiske til partiets politikk og ledelse.

Han har samlet disse enkelt personene i en studiegruppe, den såkalte "Studiekomiteen". Denne "studiekomiteen" arbeider i FFF-toget 1.mai i år med å verve deltakere til en studiesirkel som bl.a. skulle diskutere AKP(m-l)s vakling i kampen mot USA-imperialism-

en. "studiekomiteen" har også arbeidet for å verve deltakere på Universitetet i Oslo og i blokkområder i Oslo-Østkant.

"Studiekomiteen" er kimen til B.'s nye parti, "komiteen" har begynt å drøfte vedtekter, medlemskap m.m.

FRAKSJONISME FRA MEDLEM I PARTIET.

Tillegg på året 1980 tok B. kontakt med et medlem av NKS og AKP(m-l) på universitetet i Oslo. Dette medlemmet hadde i lengre tid uttalt seg svært kritisk mot ledelsen i partiet, mot den demokratiske sentralismen m.m.

I mai 1980 holder vedkommende ei lengre innledning i partiavdelingen si. Innledningen er et frontalangrep på partiet, partiledelsen og den demokratiske sentralismen og er spekket av demagogiske påstander. Han avslutter innledningen med å si at vedtektene er et diktatorisk reskap i hendene på ledelsen og at de derfor må forkastes i sin nåværende form. Og han oppfordrer medlemmene i sin avdeling til å melde seg ut av partiet dersom landsmøtet ikke tar hensyn til kritikk av den typen han sjøl fremmer.

Denne samme innledningen, som tar opp ei rekke partiinterne forhold, holder medlemmet noe seinere for "Studiekomiteen" til Per B.. "Studiekomiteen" diskuterer så denne innledningen. Innledningen blei kopiert opp og gitt til deltakerne på møtene i "studiekomiteen". I juni 1980 skriver medlemmet et innlegg til TP. Innlegget er mer moderat i formen enn innleinga i mai. De

mest demagogiske påstandene er fjerna, men konklusjonene er de samme.

Distriktsstyret mottar i juli opplysninger som avdekker medlemmets samarbeid med B... og medlemskap i "Studiekomiteen", og det blir foretatt undersøkelser for å få klargjort fakta i saken.

I september melder medlemmet seg ut av partiet, men er fortsatt medlem av NKS.

I konfrontasjonsmøter erkjenner medlemmet at han har kontakt med Per B..., har deltatt på møter i "Studiekomiteen", lest opp innleiinga si på møte i "studiekomiteen", og kopiert innleiinga til medlemmene i "komiteen".

Samtidig benekter han at dette er å definere som fraksjonelle handlinger. Han begrunner dette med at han ved flere anledninger har sagt at han skal melde seg ut, at han har deltatt på svært få møter i sin grunnorganisasjon og ved at han i lengre tid ikke har betalt kontingent til partiet. Han sier at han rekna seg utmeldt av AKP(m-l) ved det svært kritiske foredraget han holdt i partiavdelinga si i mai.

HVA ER FAKTA?

DSAU har brakt på det rene at medlemmet ikke har betalt kontingent siden høsten-79, har møtt på svært få møter i grunnorganisasjonen sin og ved flere anledninger overfor ledende kamerater i AKP(m-l) på universitetet har sagt at han tenker på å melde seg ut.

DSAU vil beklage at ledelsen på universitetet ikke tidligere har grepet inn overfor et slikt påviselig vedtektsstridig forhold, som manglende innbetaling av kontingent.

Likevel ser DSAU på dette som uvesentlig i spørsmålet om det tidligere medlemmet har begått fraksjonelle handlinger. Han deltok i vår og i sommer på møter i sin grunnenhet, og var med på å konstituere en ny avdeling. I slutten av juni skreiv han innlegg til TF med forslag til landsmøtet om endringer i vedtektenes. Dette ville han sjølsagt ikke hatt anledning til dersom han var utmeldt. Videre motbevi-

ses hans argumenter av at han så seint som i september 1980 skrev et utmeldingsskriv til partiavdelinga si. Vi kan slå fast at han først var utmeldt i september som følge av sitt utmeldingsskriv. Helt fram til dette tidspunktet benytta han seg av sine demokratiske rettigheter i partiet. I samme tidsrom deltok også medlem i Per B...s gruppe og diskuterte interne partiforhold i denne gruppa.

HVA SIER VEDTEKTENE?

Vedkommende person har klart brutt med partiets vedtekter på følgende punkter: Vedtektenes andre kapittel §3 slår klart fast medlemmenes plikter og rettigheter når det gjelder indre partidebatter:

"e) delta i intern debatt og demokratiske avgjørelser for å fastlegge partiets linje, kjempe for riktige proletariske linjer og mot feilaktige, borgerlige linjer. Kritisere partiets medlemmer og organer uansett stilling, og legge fram forslag for å henvende seg til alle partiorganer på alle plan. Sørge for at debatten holdes innafør partiet og utad lojalt sette i verk partiets vedtak. Velge tillitsmenn og bli valgt til tillitsverv."

Videre har medlemmet uten tvil brutt med vedtektenes § 6 siste ledd hvor det blant annet heter:

"- Kontakte og opprette forbindelser med fiender av partiet for å bruke dem som allierte i kampen mot AKP(m-l)s linje, for å gi interne opplysninger om partiet til dem, eller hjelpe partiets fiender på andre måter. Å opprette fraksjonelle forbindelser med revisjonistiske og fascistiske grupper, etterrettingsorganisasjoner og andre fiender av AKP(m-l) betyr å åpne dørene for reaksjonens skadegjørervirksomhet, og det er en grov forbrytelse og et forræderi mot kommunismen og arbeiderklassen."

BESKYTT PARTIET

Partiet står i dag foran mange store og vanskelige oppgaver. Vi må løse mange praktiske arbeidsoppgaver samtidig med at vi skal diskutere internasjonale spørsmål, situasjonen i partiet, frontarbeid, utvikling av klassekampen,

m.m., - spørsmål som rommer svært forskjellige synspunkter i partiet i dag. I denne situasjonen er det viktigere enn noensinne at medlemmene i partiet følger vedtektene og fører debatten seg imellom i kameratslige former som styrker partiet og ikke gir fiender av partiet unødige amunisjoner.

DSAU KNEBLER IKKE STANDPUNKTER

For å vise at vi aldri har hatt ønske om å kneble de politiske synspunktene til det tidligere medlemmet, har DSAU vedtatt at innlegget han sendte til TF, skal trykkes i FFP sammen med vedkommendes utmeldingsskriv.

På oppdrag fra DSAU, sekretær

2. INNLEGG 26/6-80 OM PARTIKRISA OG LØSNINGA AV DENNE

Debatten om krisa i partiet er blitt ledet inn i et blindspor. SK har klart å konsentrere debatten om hvorvidt tidligere DS-formann er en fraksjonist eller ikke, og har i tillegg da klart å komme fram til at fraksjonismen er det som hindrer oss i å komme ut av krisa. I forhold til dette så har faktisk DS-formannen sagt svært mye riktig etter min mening. Han har forsøkt å påpeke årsaker til krisa og i stedet for å bli møtt med polemikk om dette så er han fra SK blitt møtt med personforfølgelse i god gammel stil.

Jeg skal ikke følge opp dette her, men vil komme med momenter som jeg vurderer er av betydning for å forstå krisa. Håper at SK kan sjå på argumentene mine og ikke ta meg fordi jeg har uttrykt sympati for tidligere DS-formann.

Jeg meiner at det er flere forhold som er årsak til krisa. - ytre forhold, krigsfaren, endringer i Kina, osv.

- At ledelsen gjennom disse åra har utvikla svært mange forskjellige slags linjer og politikk som har vært feilaktig. At de særlig i de siste åra har laga en politikk som mange medlemmer har vært usikre på og også uenige i.

- Men det viktigste tror jeg er at det er ledelsens politikk som føres og ikke medlemmenes. Demokratiet har i alle år etter mi oppfatning begrenset seg til at medlemmene får lov til å diskutere seg fram til enighet på ledelsens linjer og bestemmer litt om lokale forhold.

Det er dette forhold jeg for

min del ønsker å si noe om i resten av innlegget.

Min påstand er at AKP er en sentralistisk, byråkratisk og udemokratisk organisasjon. Dette forhold mener jeg har ført til partikrisa, at folk har gått inn i passivitet.

Først vil jeg få minne ledelsen om at vi i dag ikke er på Lenins tid med en arbeiderklasse som var liten og uopplyst. Den gangen var det mer naturlig å bli leda enn det er i dag. Den gangen ville ikke revolusjonen vært mulig uten at massene ble leda. Men er det av denne grunn naturlig at massene i Norge skal ledes ikke bare av partiet, men av SK også aleine. SK tenker og resten av partiet og massene er brikker, redskaper. Dette holder sjølsagt ikke. Folk i dag ønsker å ta del i bestemmelsesprosessene, være med på å utforme virkeligheten sin. I særdeleshet er det slik med de som organiserer seg i ml-bevegelsen. Dette er sjøltenkende, sjølstendige individer, mensom paradoksalt nok frasier seg muligheten til å være noe annet enn redskaper i og med beslutninga om å bli med innafør.

For å sjå hvem det er som bestemmer innafør er det nødvendig å sjå på en del forhold som 1) valg av ledelse 2) åssen årsmøter og landsmøter fungerer 3) hvem blir ledere 4) åssen grunn organisasjon fungerer 5) åssen opposisjonen behandles.

1) Åssen foregår valg: Vedtektene sier at ledelse velges av grunnenheter osv. Sier også noe om at det er ledelsen som

bestemmer framgangsmåten uten at dette presiseres. I praksis foregår det på den måten at man eventuelt skriver eisdjølvrdering og evt. at det foregår nominering. Med hensyn til sjølvrdering så må man ha kriterier. Kriteriene har variert stort i løpet av disse åra, og det som blir sentralt da i forhold til demokratiet er hvem det er som utformer disse kriteriene. Dette er sjølsagt ledelsen, som på denne måten får stor mulighet til å påvirke valget i og med denne retten. I tillegg er det slik at det nedsettes en valgkomite før årsmøter og landsmøter. Denne valgkomiteen går så gjennom nominasjonene og lager sin innstilling som stort sett da går igjennom på årsmøtet eller landsmøtet. Sentralt blir da hvem det er som bestemmer sammensetninga av valgkomiteen. I andre borgerlige organisasjoner er det slik at denne velges på årsmøtet i forveien. I partiet er det den sittende ledelsen som peker ut valgkomiteen.

A. Praktiske konsekvenser av dette er at der godt kan sitte med en kader i avdelinga di som aldri har vært nominert av denne og som innstilles av ledelsen og blir valgt inn i ledelsen. Når kameraten ikke er nominert i avdelinga er dette fordi avdelinga ikke kjenner til vedkommende pga at personen allerede har ei sentral oppgave og har dermed ikke hatt tid til å fungere på grunnplanet. I tillegg er det jo også slik at avdelingene ikke får vite om at vedkommende person sitter i ledelsen en gang da ledelsen ikke gjøres kjent for laga.

B. Ledelsen blir sjølrekrutterende i og med at en rekke kader utpekes til visse sentrale verv som ikke står til valg. Gjør disse en god jobb her vil de ved neste korsvei ha god sjanse til å bli nominert av valgkomiteen.

C. Det er ledelsen som kontrollerer hele valget i og med framgangsmåten. Grunnplanet har ingen reell innflytelse over valgene og dette er ikke pga. at ledelsen gjør vedtektsbrudd, men fordi ved

tektene ikke er noe redskap for grunnplanet, men for ledelsen.

2. Åssen årsmøter og landsmøter fungerer.

Delegatene får mye av materialet evt. på møtet eller rett før. Dette stiller dem sjølsagt i en dårlig posisjon i utgangspunktet. Siden jeg sjøl bare har egen erfaring fra årsmøter vil jeg holde meg til disse. Etter det jeg har høst så stemmer disse med det som foregår på landsmøter og så. Det er ledelsen som bestemmer innrettinga av årsmøtet. Dette er sjølsagt riktig særlig når delegatene på forhånd ikke har oppfatninger om hva årsmøtet bør ta stilling til. Dette har ikke delegatene av flere årsaker:

- 1) fordi det ikke har vært noen beretningsdiskusjon og oppsummeringer i hvert enkelt lag.
- 2) Fordi delegatene stort sett er kadre som har vært med så lenge at de har overtatt vaner og uvaner ledelsen har påført dem. De er ofte fortrolig med tenkinga at ledelsen veit hva som er best.

Det er bare delegatene fra grunnorganisasjon som kan stille. Ledelsen over kan stille med så mange kadre de bare vil, riktignok uten stemmerett, men full tale og forslagsrett. Vi veit alle åssen betydning det er at ei sak er godt forberedt for utfallet av den. På disse møtene stiller ledelse både sterke i antall og i forberedelse og i praksis blir møtet en applausering av ledelsens linjer.

Ledelsen har også her kontroll. Vedtektene er også her på deres side. De kan stille med så mange de vil sjøl om de ikke er valgt, mens grunnplanet kan stille med det antall som velges.

3. Hvem blir så ledere?

På landsmøtet i -76 så var det 60% arbeiderrepresentasjon. Dette trur jeg er løgn. Svært mange av disse var kadre som hadde proletarisert seg i 75-76. Disse var ikke representanter for arbeider

klassa sjølsagt. Hvis man benytter de samme kriteriene som man har gjort når man sier Pål S. er arbeider så er jeg helt uenig. Pål S. kommer ikke her en gang fra klassa, starta på universitetet og proletariserte seg for så å bli fast ansatt i partiet. Jeg har sett han titulert som arbeider. Dette er ikke annet enn ønsketenkning eller bevisst forfalskning? Håper det er det første. Intrykket mitt er at intellektuelle med eller uten ei arbeidermaskesitter og leder partiet. Dette sammen med åssen valg foregår er sjølsagt en farlig kombinasjon. Det åpnes for karrierisme og det spørs vel om ikke vi burde sette oss ned og vurdere en del ledere i forhold til dette. Det spørs vel om ikke ideologien at lederne er heltene som særlig SK står for har sitt materielle grunnlag i deres klassebakgrunn.

4. Åssen fungerer så grunnplanet. Som ny merker man seg snart at det ikke var stor plass for sjøl stendig tenkning og initiativ. Her lærer man politikk og har ingen ting å lære bort. I følge vedtektene forplikter man til å forsvare linjene (leksa) utad. Det å meste dette er sjølsagt en egen teknikk som man lærer seg etterhvert. Dette foregår ved at man blindt trur på det ledelsen sier til slutt. Hvis man tenker sjøl og er kritisk så sier det seg sjøl at argumentasjonen for noe man ikke er enig i må bli vanskelig og dårlig. Alternativet er derfor at man må slutt å tru på seg sjøl, stole blindt på det ledelsen sier og argumentere for dette. Internlivet har alltid hatt som sin viktigste funksjon å gjøre medlemmene i stand til å føre ut ledelsens politikk. Det vil si at det blir svært mye plikter for medlemmene og svært få rettigheter. Det er ytterst sjelden at medlemmene har fått lov til å diskutere sine motsigelser som de har med seg når de blir medlemmer. De har ingen mulighet til å være med på utforminga av politikk. Politikken de står for er ikke deres egen, men ledelsens og den naturlige konsekve-

nsen av dette er at medlemmene etterhvert mister entusiasmen og går i passivitet. Når det er slik så henger dette sammen med minst følgende forhold

- Ledelsens syn på seg sjøl som de eneste som kan utvikle politikk.

- Vedtektenes innhold som bare gir medlemmene rett til å kritisere ledelsens linjer og ikke muligheter til utforming av politikk.

Konklusjonen er at grunnorganisasjonens oppgaver er å gjøre medlemmene til lydlige redskaper for ledelsen.

5. Åssen opposisjonen behandles. Karakteristisk for bevegelsen er at den største opposisjonen er passiv. I stedet for å gjøre opprør så går folk inn i passivitet og blir borte. Dette er i seg sjøl et emne som krever politisk behandling da det sier mye om dynamikken i bevegelsen. Her vil jeg bare komme med den påstanden at når folk går i passivitet i stedet for å gjøre opprør henger det sammen med at det sjølsagt ikke er plass for opprør med unntak når ledelsen proklamerer parola storm hovedkvarteret. Passiviteten henger sammen med åssen grunnplanet fungerer, åssen en opprørske opposisjon, som vi har sett eksempler på, behandles osv.

Aktiv opposisjon i bevegelsen blir tatt hardt. De fleste har egne erfaringer med dette, kan skje særlig fra sommerleire og interndebatter der det nærmest har dreid seg om halshogging av enkelte. Dette har sjølsagt effekt på folk uten erfaring fra politisk arbeid. De blir sjølsagt skremt og vil nødig stå fram med det de meiner. Skal man stå fram så må man hels meine det ledelsen er riktig, for tida.

Etter å ha fungert innafor ei stund, så må man miste trua på seg sjøl. Det ender med at man alltid trur det er seg sjøl det er noe feil med når man begynner å tvile. Politikken er alltid i utgangspunktet korrekt. Disse forholda gjør at man blir passiv i stedet for opprørske. Dette vil si at all opposisjon i bevegelsen

knuses på et tidlig tidspunkt på grunn av de vanene ig utredningslinjene bevegelsen arbeider etter.

Hvilke muligheter har så en opposisjon innafor bevegelsen?

Det er ingen mulighet til fraksjonisme. Fraksjonisme defineres som ikke å ta opp uenighet. De eneste som har lov til å drive fraksjonisme er ledelsen. SK mindretall har ikke anledning til å legge fram sine motsigelsesfram for grunnorganisasjonen.

- Formelt sett har alle rett til å legge fram forslag om diskusjon. Men det er bare SK som har muligheter til å vedta hvilke som skal føres (§6, s.177). Hvis jeg ønsker å ta opp noe så har jeg sjølsagt ikke muligheter til å kontakte andre på grunnplanet i andre lag. Jeg kan fremme et forslag, men dette kan SK bare kaste i papirkorga uten at andre enn jeg sjøl og noen i ledelsen har sett det. Dette betyr ikke noe annet enn at SK har all makt.

Et annet forhold er at det er opp til SK å vedta om et innlegg til internavisa skal trykkes

eller ikke. Dette er ikke noe annet enn diktatoriske forhold.

I følge § 5 så har SK plikt til å legge fram viktige vedtak, direktiver og nyheter. Hva er denne formuleringa verdt når det er ledelsen sjøl som kan sitte og bestemme hva som evt. er viktig.

Ad. disiplinærvedtak:

Av den siste tids debatt kommer det fram at SK holder på å avsette DS-ledere osv. Dette foregår bak grunnorganisasjonens rygg. Tenk om medlemmene skulle være uenig i slike suspensjoner. På alle disse punktene som her er nevnt mener jeg vedtektene er et redskap for ledelsen og mot grunnplanet. Ledelsen kan med vedtektene i ryggen gjøre hva den vil uten at grunnplanet får vite noen ting. Av disse grunnene vil jeg konkludere med at vedtektene og først og fremst ideologien som ligger til grunn for dem må revideres i løpet av nærmeste framtid. Hvis ikke så skjer så vil partikrisa være en varig tilstand, og jeg veit i hvertfall om en som vil forsvinne etter neste landsmøte om ingenting endres."

3. UTMELDINGSBREV 22/9-80

"I juni 80 holdt jeg ei innledning i partiavdelinga om "partikrisa". Der konkluderte jeg med at denne hadde sine røtter langt tilbake i bevegelsens historie. Den er resultat av ledelsens borgerlige måte å lede organisasjonen på, der denne har utnyttet sin posisjon, sine privilegier, til å kjøre ut sine politiske linjer på en egenmektig måte. Grunnplanet har ingen reell innflytelse over det politiske livet. Grunnplanet er instrumenter som ledelsen bruker til å fremme sine politiske linjer. Grunnplanet har ingen innflytelse over utforminga av politikken. Det er altså ikke en demokratisk sentralistisk organisasjon, men en borgerlig sentralistisk byråkratisk. Dette mener jeg å ha vist i innledninga mi (som ledelsen gjerne kan få hvis de skulle ha interesse av det).

For ca 2 år siden leverte jeg inn en kritikk til ledelsen med de samme konklusjonene, uten at jeg til nå har mottatt noe svar fra dem.

Standpunktene mine er heller ikke mer originale enn at så å si alle på grunnplanet har hevdet noe lignende.

Når jeg nå velger å gå ut så er det fordi jeg overhodet ikke lenger har noen illusjoner om at det er mulig å kjempe fram noen endringer i organisasjonslivet. Endringer vil true den nåværende ledelsen som tar alle metoder i bruk for å beholde sine posisjoner. (eks. beskyldningene mot tidligere DS-formannen som er nærmest latterlige i dagens situasjon). De er ikke villige til å diskutere politiske problemer reelt. Hvis de hadde vært det ville de ha vært så storsinnet at de hadde kuttet ut beskyld-

ningene mot DS-formannen da de er underordna den politiske kritikken han legger fram.

Jeg går ut nå fordi jeg mener å ha funnet andre muligheter for mitt politiske arbeide. Jeg går ikke ut fordi jeg har sluttet å være kommunist, men blant annet fordi det å være medlem faktisk truer visse kommunistiske standpunkter har jeg oppdaget etterhvert. Det å være medlem av grunnorganisasjoner av AKP gjør en opprør mot det bestående til en apatisk, desillusjonert sofa-radikaler.- Ledelsen i AKP har ansvaret for at en god del opprørske ungdommer fra begynnelsen av 70 tallet er blitt "snille". De er blitt snille ved at de er gått i passiviteten. Dette er et tungt ansvar og ekstra tragisk er det at ledelsen i AKP aldri

en gang er villige til å forsøke å finne årsaken til at det er gått slik.

Jeg vil til slutt si at jeg sjølsagt håper at AKP skal bli det partiet det skulle ha vært. Den dagen det skjer eller den dagen jeg innser at det er lettere å arbeide innafor enn utafor så vil jeg søke medlemskap igjen. Jeg betrakter meg sjøl ikke som fiende av bevegelsen, men som opposisjonell mot ledelsen.

Utover min kritikk av det organisatoriske livet har jeg også følgende motsigelser:

- AKP propaganderer ikke lenger for sosialismen.
- Jeg er mot NATO og er usikker hvor ledelsen egentlig står.
- Svært skeptisk til utviklinga i Kina. "

FÅ HUE OVER GJØRMA!

Dette er en liten historie fra virkeligheten. Vi hadde ingen avdeling og ingen budordning da jeg flytta inn for et år siden. Jeg blei forbanna fordi jeg ikke fikk avisa om kvelden, og påtok meg å prøve å starte en budorganisasjon. Fikk abonnentsliste av distribusjonen og begynte å oppsøke folk. Flere stilte seg villig til å gå bud med en gang. Etter seks uker starta den lage ruta opp med seks bud. Ruta tok lenger tid enn vi trodde og målet ble raskt å dele ruta. Men vi (jeg) var litt fornøyd over at ruta var et faktum og våkna først når folk sa stopp. De ville naturligvis ikke gå 1½ time seint på kvelden i sludd og snø. For å dele på ruta måtte vi skaffe folk. Jeg delte ruta i tre og sa: "Bli med å spre avisa, gå bud en gang i uke i 20 minutter. Hvilken dag passer det for deg." Vi har nesten spurt alle våre 40 abonnenter og nå går 18 bud. Men BEDRE enn dette er følgende; Det er ikke 18 stressa AKPer, men et stort flertall uorganiserte. Flere av dem er tidligere medlemmer som vil yte et lite bidrag, m.a.o. et tilbud for alle. Men prikk-

en over i-en er alle medlemmene dette stressa partiet får. Fordi vi belaster hver enkelt lite er det nå starta tre fulle studiesirkler hvor det store flertallet har fått gjennombrudd gjennom en budordning som ikke plager dem.

Jeg vil gi følgende råd til andre som liter tungt:

1. Gjør rutene kortere, del dem eller sett noen abonnenter tilbake på post.
2. Ta en rask og effektiv runde blant abonnentene. Tilby kort rute en gang i uka. Legg vekt på at avisa støtter seg på abonnentene.
3. Sikre personlig reserve til hver enkelt.
4. Avtal med distribusjonen levering i postkasse, bod el.l.slik

Distribusjonen

at folk kan levere avisa når det passer dem om kvelden.

5. Ordninga deres må være lettest mulig for hver enkelt.

6. Pass på å ikke komme på etter-skudd. Løs problemene kontinuerlig.

7. Fordel ansvaret og STOL PÅ MAS-SENE.

8. Slit ikke boliglaga ut på ting andre kan gjøre.

9. Organiser skikkelig og medlemmene og massene får tillit til dere.

10. La ikke en eller to oppofrende kamerater slite seg ut på å gå bud, da trekker de seg som medlemmer etter en tid.

Ja til innmeldinger Nei til utmeldinger. Bruk den store reserven i arbeidet, og vi vil rekruttere mye til partiet.

Hilsen Runar

NYE BØKER

DITTE CEDERSTRAND

Hvor hører du til – proletar?

Et hovedverk av en av Danmarks største fortellere.

«Ditte Cederstrand har det hele, både privatlivsfæren og de offentlige slagsmål.»

John Chr. Jørgensen, Politiken

Oversatt av Bernt Eggen

Kr. 87,-

ØYVIND BREMER KARLSEN

PLUTSELIG FOKUS

Eit album

Ei samling med dikt frå industristaden Askim, frå livet på sjøen og i hamnene i Austen, frå jungelen i Borneo og rismarkene i Kampuchea.

Kr. 48,-

JOHANNA SCHWARZ/MARIT WIKLUND

LABYRINTEN

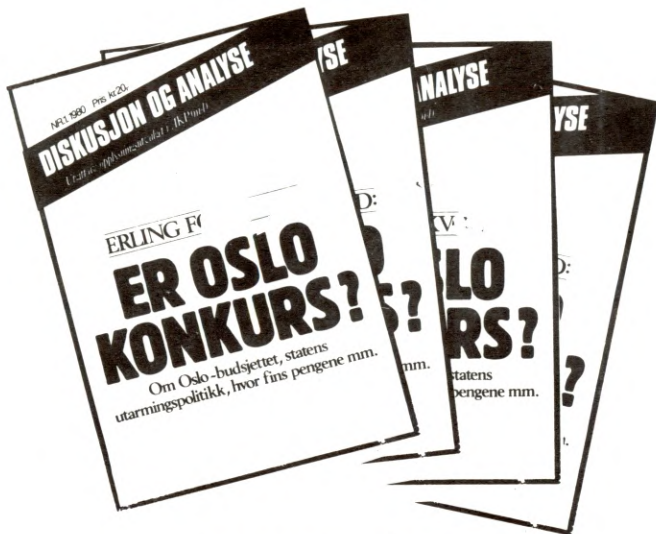
En bildebok for blinde og seende barn

Tre gutter på oppdagelsesferd, med den blinde gutten Labbe som kaptein.

Kr. 64,-

10ÅR
OKTOBER
1970-1980

KJØP OG LES!

FRA INNLEDNINGEN I HEFTET:

”Budsjettforslaget for Oslo for 1981 som ble offentliggjort 5.november, viser til fulle at borgerskapet ønsker å forandre mye av Oslofolks virkelighet. Budsjettframlegget er uttrykk for en kraftig politisk offensiv som er retta inn mot Oslofolks bruk av

- skoler
- helsevesen generelt og sykehus spesielt
- alle slags tiltak i sosialsektoren, men særlig fritidsklubber og barnehager
- buss, trikk og T-bane

Det er Finansrådmannen som "lager" budsjettforslaget. Dermed får han lett rollen som "hoggestabbe" og "politisk lynavleder" for de politiske partiene. De politisk ansvarlige prøver å gå fri fra ansvaret.

Dette heftet legger fram fakta om budsjettforslaget. Det legger fram fakta om sammenhengen mellom statsbudsjettet og kommunebudsjettet, og det drøfter en del spørsmål om hvem som er de egentlige ansvarlige, hvem det politiske skytset bør rettes mot.

Opplysningsutvalget i AKP(m-l) håper at heftet vil bli brukt i den politiske kampen rundt budsjettet, og vi håper at noen av leserne blir opmuntret til å skaffe fram mer materiale der de oppdager at det som legges fram her er mangelfullt. ”

